

Սայաթ Նովա

Էջիսը վառ կրակ

Ղափիա էսպես աշուղ օղլանի օգութլանա.
Արութինի ասաժ. լավն է:

Էջիսը վառ կրրակ է Էրվելով գու քա,
Շատ մարթ կոսե՝ յիս յարի յիդ ման գու քամ.
Էս դարդեննն օվ չէ քաշի՝ վո՛ւչ քաշե,
Օ՛վ յար սիրե, է՛լ չասե թե՛ ջան գու քամ:

Շատ մարթ կա՛ է՛ն գրլխեն սրրտում ունե դամ.
Բագի մարթ չէ քաշի, էջխեննն է խամ.
Ինչ ասիս կոնիյ տա՛ սերն է անըսկամ.
Հավվեցա, մաշվեցա, էլ ի՛նչ ջան գու քամ:

Էջիսը վուր կա՛ հագար բաբաթ հանգ ունե,
Ուշկ ու միտկը կու քընեցնե՛ բանգ ունե.
Բըռնաժը չի թողնի՛ դայիմ չանգ ունե,
Էնդու համա՛ խան յիդ կեհամ, խան գու քամ:

Թե դուն էջխի հիդ ման գալը հարցընիս
Չի դիմանա Բոստում Չալը՝ հարցընիս.
Թե բենուրվաթ յարի հալը հարցընիս,
Ասում է թե՛ սուլթան գու քամ, խան գու քամ:

Սայաթ Նովեն ասաց՝ շատի ջանք դրրի,
Մե բափա չը տեսա հում կաթնակիրի.
Օվ օր ինձ չի սիրի՝ յիս էլ չիմ սիրի,
Մերը սեր կու բերե՝ սիրեկան գու քամ: